

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/48/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200242
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200242.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky: M. B., bytom M.F.X, zastúpená O., bytom ako navrhovateľka, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 10. januára 2013, č. k. 12Sd/80/2012-47, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 10. januára 2013, č. k. 12Sd/80/2012-47 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 30. januára 2012 v spojení s rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 2. marca 2012 z r u š u j e a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 10. januára 2013, č. k. 12Sd/80/2012-47, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 30. januára 2012 v spojení s rozhodnutím odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 02. marca 2012. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporkyňa rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 30. januára 2012 podľa § 70 ods.1 a § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľke od 10. januára 2012 invalidný dôchodok v sume 122,20 € mesačne s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica zo dňa 10. januára 2012 je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „MPSVZČ“) v rozsahu 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Rozhodnutím rovnakého čísla z 2. marca 2012 odporkyňa z dôvodu započítania obdobia dôchodkového poistenia od 1. septembra 1986 do 17. júla 1988 zvýšila tento invalidný dôchodok od 10. januára 2012 na sumu 125,50 €.

Invalidnou bola navrhovateľka uznaná od 10. januára 2012, t.j. dňom podania žiadosti o invalidný dôchodok. Krajský súd predmetné rozhodnutie odporkyne potvrdil, dovodiac, že posudkoví lekári pobočky i ústredia Sociálnej poisťovne zotrvali na stanovenej 45 % MPSVZČ, ktorá podľa názoru

krajského súdu je určená v súlade so zákonom.

Proti uvedenému rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie. Namietala, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená nesprávne, lebo správy z psychiatrických vyšetrení v období za posledný rok pred podaním žiadosti o invalidný dôchodok uvádzajú diagnózu „F.33.2“, prípadne „F.33.3“, čo je podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb recidivujúca depresívna porucha, terajšia epizóda ťažkého stupňa bez psychotických príznakov, prípadne recidivujúca depresívna porucha, terajšia epizóda ťažkého stupňa s psychotickými príznakmi. Opodstatnenosť a pravdivosť určenia tejto diagnózy bola jednoznačne potvrdená odborníkmi v oblasti psychiatrie z fakultnej nemocnice v Martine, ktorí v prepúšťacej správe z 28. septembra 2011 uviedli diagnózu F.33.2, teda recidivujúcu depresívnu poruchu, terajšia epizóda ťažkého stupňa bez psychotických príznakov. Navrhovateľka v odvolaní namietala aj odbornosť posudkového lekára sociálnej poisťovne ústredia, ktorý je gynekológ a pôrodník, pracuje pre odporkyňu a ktorý bol voči nej zjavne zaujatý a nahnevaný, keď sa nestotožnila s jeho stanoviskom. a okrem toho namietala, že tento posudkový lekár. Poukázala Odborné vyšetrenie týmto posudkovým lekárom netrvalo ani 20 minút a za ten čas dospel k záveru, že navrhovateľka je invalidná s diagnózou stredne ťažká forma depresie. So závermi posudkového lekára ústredia nesúhlasila a preto žiadala o ustanovenie znalca z oblasti psychiatrie, čomu súd nevyhovel, znalca neustanovil, dokonca splnomocnencovi ani nedal priestor na vyjadrenie sa k spolužitiu rodiny s človekom trpiacim ťažkou formou depresie. Psychiatri vo fakultnej nemocnici jej sami navrhli, aby požiadala o invalidný dôchodok, pretože jej zdravotný stav bol zrelý na plnú mieru invalidity, z ktorého dôvodu tak v januári 2012 urobila. K odvolaniu pripojila i kópie správ z lekárskeho vyšetrenia po 10. januári 2013 ako i lekársku prepúšťacu správu z hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v Nemocnici s poliklinikou Považská Bystrica od 13. februára 2013 do 22. februára 2013, v ktorej je uvedený záver dg. F33.3 - recidivujúca depresívna porucha - epizóda ťažkej depresie s psychotickými príznakmi a F07.0 - porucha osobnosti organického pôvodu. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľka v odvolaní nepovažuje za opodstatnené, a preto navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť.

Podľa § 71 ods.1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Navrhovateľka namietala nesprávne posúdenie jej zdravotného stavu a s tým spojeného poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť jednak z dôvodu opakovanej hospitalizácie na psychiatrickej klinike a jednak z dôvodu rozporného hodnotenia jej postihnutia zo strany odborných a posudkových lekárov.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby, komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 zákona a určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí (§ 71 ods.3, 4 a 5 zákona).

Navrhovateľka v konaní pred krajským súdom založila do spisu novšie lekárske správy s dg. F33.3 (recidivujúca depresívna porucha ťažkého stupňa), ktorá bola u nej stanovená aj v prepúšťacej správe z FN v Martine. Z uvedeného dôvodu krajský súd nariadil doplniť dokazovanie opätovným posúdením zdravotného stavu. Podľa názoru krajského súdu posudkoví lekári dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľka spĺňa podmienky pre priznanie invalidity s MPSVZČ v rozsahu 45 % od 10. januára 2012.

Odvolací súd sa však s týmto záverom krajského súdu nestotožnil. Z obsahu spisov, najmä z

posudkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka bola viackrát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení pre recidivujúcu depresívnu poruchu, epizódu ťažkého stupňa F33.2/F33.3, opakovane konštatovanú aj ošetrojúcim psychiatrom. V odvolacom konaní navrhovateľka predložila prepúšťacu správu z nemocnice s poliklinikou v Považskej Bystrici, kde bola hospitalizovaná od 13. februára 2013 do 22. februára 2013 s diagnostickým záverom F.33.3 (recidivujúca depresívna porucha - epizóda ťažkej depresie s psychotickými príznakmi) a diagnózou F 07.0 (porucha osobnosti organického pôvodu).

Vzhľadom na rozporné diagnostické hodnotenie zo strany psychiatra a posudkových lekárov, keď z posudkov nie je zrejmé, či v nich konštatované zlepšenie bolo dlhodobé alebo krátkodobé, ale najmä vzhľadom na novú správu z hospitalizácie v roku 2013 odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa napadnuté rozhodnutia vydala na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Rozsudok krajského súdu preto zmenil, napadnuté rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie podľa § 250l ods.2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods.3 a § 250j ods.2 písm. c) O.s.p.

Úlohou odporkyne v ďalšom konaní bude podľa § 196 ods.3 zákona doplniť dokazovanie o nové posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky znalcom z odboru psychiatrie, ktorý posúdi percentuálnu mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v súlade s § 71 ods.3 až 8 zákona v spojení s jeho prílohou č.4 a podrobne zdôvodní, či a v ktorom období išlo u navrhovateľky o ťažkú, resp. stredne ťažkú formu depresie, a či a odkedy je možné toto jej postihnutie hodnotiť podľa kapitoly V, položky 3 písm. a), resp. podľa písm. b) prílohy č.4 zákona, resp. podľa inej položky tejto kapitoly, pričom zohľadní aj novšie lekárske nálezy. Až na tomto základe odporkyňa vo veci znovu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležitý odôvodní.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods.2, § 250k ods.1 a § 151 ods.1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, lebo úspešná navrhovateľka náhradu trov neuplatnila a odporkyni náhrada trov zo zákona nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.